

Dosarul nr. 2ra-2426/2018

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (I. Păduraru)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malii, E. Palanciuc).

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Veșca
împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorul judecătoresc
Ruslan Ciobanu și Primăria orașului Durlești cu privire la constatarea încălcării
dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea
prejudiciului moral, a cheltuielilor de asistență juridică și obligarea executării
benevole a hotărârii judecătorești,

împotriva deciziei din 30 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Tatiana Veșca, reprezentată de avocatul Victor Coda, s-a
respins apelul declarat de Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea din 26 ianuarie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 25 august 2017 Tatiana Veșca a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc
Ruslan Ciobanu cu privire la repararea prejudiciului moral, restituirea cheltuielilor de
asistență juridică și obligarea Primăriei or. Durlești de a executa benevol hotărârea
judecătorească.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 11 iulie 2012 a fost emisă hotărârea
Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, prin care a fost admisă parțial cererea de
chemare în judecată depusă de către Tatiana Veșca împotriva Primăriei or. Durlești,
prin care ultima a fost obligată să-i repartizeze în termen cât mai redus un teren
pentru construcția casei de locuit analogic celui repartizat prin decizia Primăriei or.
Durlești nr.12/2 din 26 decembrie 1997 în or. XXXXX.

A menționat că la 02 august 2012 s-a adresat cu o cerere Primăriei or. Durlești
prin care a solicitat de a-i fi repartizat lotul de teren astfel cum prevede hotărârea
judecătorească nr.2-239/12 din 11 iulie 2012, însă nu a primit nici un răspuns.

Ulterior, la data de 31 ianuarie 2014 s-a adresat repetat cu o cerere către
Primăria or. Durlești, care a rămas fără răspuns.

La 13 aprilie 2014 s-a adresat cu o cerere către Procuratura Buiucani mun. Chișinău și a primit răspuns că problema dată nu ține de competența procuraturii.

Astfel, reclamanta la 13 octombrie 2014 s-a adresat cu titlu executoriu către executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan, care, în baza documentului executoriu nr. 2-239/12 din 11 iulie 2017 a intentat procedura de executare prin încheierea nr.060-1255/14, somînd debitorul de mai multe ori în sensul executării benevole a creanței, însă aceste măsuri n-au avut nici un efect.

A relatat că, ulterior, executorul judecătoresc s-a adresat cu un demers către instanța de judecată emitentă cu solicitarea de schimbare a modului și a ordinii de executare a documentului executoriu prin transferarea unei sume bănești în valoare de 631 269 de lei, echivalentul prețului de piață a terenului, ce face obiectul litigiului, către Tatiana Veșca, însă instanța de judecată a respins demersul ca neîntemeiat.

A solicitat încasarea din contul Statului Republica Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 000 de lei și obligarea Primăriei or. Durlești de a executa benevol hotărârea din 11 iulie 2012 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Tatiana Veșca și-a concretizat pretențiile solicitând constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii nr.2-239/12 din 11 iulie 2012 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei, a cheltuielilor de judecată în mărime de 3 000 de lei și obligarea Primăriei or. Durlești de a executa benevol hotărârea judecătorească.

Prin încheierea protocolară din 05 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a atras în proces ca intervenient accesoriu Primăria or. Durlești.

Prin hotărârea din 26 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial acțiunea; a fost constatată încălcarea dreptului Tatianeii Veșca la executarea în termen rezonabil a hotărârii nr.2-239/12 din 11 iulie 2012 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău; a fost încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul Tatianeii Veșca prejudiciul moral în sumă de 10 000 de lei; a fost încasat din bugetul de stat în beneficiul Tatianeii Veșca cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1 000 de lei; în rest acțiunea a fost respinsă.

La 01 februarie 2018 Tatiana Veșca, reprezentată de avocatul Victor Coda, a declarat apel împotriva hotărârii din 26 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 22 februarie 2018 Ministerul Justiției a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 26 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 30 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de Tatiana Veșca, reprezentată de avocatul Victor Coda și Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea din 26 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 29 septembrie 2018 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 30 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a indicat că în decizia instanței de apel sunt enumerate doar circumstanțele de fapt și de drept invocate de către apelant și intimat, cu o transcriere a normelor juridice din legislația în vigoare, fără argumentarea juridică a soluției judecătorești.

A menționat că nu poate fi vorba despre neîntreprinderea tuturor măsurilor necesare în vederea executării documentului executoriu, în condițiile în care nemijlocit creditorul/intimatul nu a dat dovadă de maximă diligență și voință întru executarea documentului în beneficiul său (neprezentarea pe o perioadă îndelungată în biroul executorului judecătoresc pentru a coordona mersul procedurii de executare, nu a solicitat de la autoritatea responsabilă informații despre procedura executării, înaintarea propunerilor, etc.), doar pasiv a așteptat executarea.

Consideră că acest comportament pe parcursul derulării procedurii de executare confirmă că intimatul în mod direct a aprobat tacit toate acțiunile întreprinse de autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, ca ulterior să înainteze conform legii prezenta acțiune civilă.

Totodată a relatat că instanța de apel în partea ce privește acordarea prejudiciului moral a apreciat arbitrar poziția participanților procesului și nu a luat în considerare circumstanțele de drept invocate de recurent și anume art.5 al Legii nr.87 din 21 aprilie 2011 care prevede expres că la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată poate decide simpla constatare a încălcării dreptului reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 30 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 29 septembrie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 12 noiembrie 2018 executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu a depus referință prin care a menționat că susține cererea de recurs a recurrentului și solicită admiterea acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului..

Completul Colegiului menționează că Ministerul Justiției în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CtEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat